ὀδυρόμενος αὐτοῦ ὁ ἀχιλλεὺς ἐστὼ
τοῖς ἰδίοις ἀγκάλαις· πατρόκλα
μοι δηλα πλήσαν· τοῦ θανόντι
προκλα πολὺ ἠγαπημένα καὶ ἑ
ταίρω· δηλῶσον καὶ σὺ αὐτοῦ·
τῶν κανόνας· ἢ πάλιν ἡ κοινὴ
συλλαβή· ὅταν βραχεῖα οὖσα καὶ
περιττοῖ, δὲ μείζονος λόγου· καὶ τὸ
ἑξῆς ἔχει ἀπὸ φωνήεντος ἀρχο
μένην· οἷον, νήπια δ' αὖ τὸν ἀκλα
θαν· ἰαχὴ πνοὴν καὶ παρ' ἀμπνε·
ἰδοὺ καὶ ὧδε· ἡ θαν· συλλαβὴ βρα
χεῖα οὖσα· καὶ περιττοῖ, δὲ μεί
ζονος λόγου· καὶ τὸ ἑξῆς ἔχει ἀπὸ φω
νήεντος ἀρχομένην· ἡ δὲ ἀπ
λυσις τοῦ στίχου ἐστὶν αὕτη· καὶ
περὶ πνοὴν τοῦ τοῦ νήπια δ' αἰ
χον οὐδ' ἀλλὰ θαν ἡ δὲ βραχεῖα
συλλαβή, γίνεται καὶ ἐκ τρόπους δύο·
ἡ τοῖς ὅταν ἔχῃ ἐν τῷ τῶν συνήθεια

περὶ καὶ τῶν τρόπων πρό
πους γίνεται ἡ βραχεῖα
συλλαβή· περὶ χρόνον
πόσων· κεφάλαια
λθ.